Bergenia crassifolia (L.) Fritsch, 1889

- berxenia, bergonia de inverno
- hortensia de invierno, begoña de invierno, bergenia
-
- hortènsia d'hivern, bergènia
- heart-leaved bergenia, siberian tea
- couve de Santa Teresinha

ESTADO DE CONSERVACIÓN

Sen avaliar

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Saxifragales**	**Saxifragaceae**	***Bergenia***

ORIXE

Rusia, A China, Mongolia e Kazajistán.

CARACTERÍSTICAS

Medra ata 30 cm de altura. Follas resistentes ao inverno en climas máis cálidos e cambian de cor do marrón ferruxe ao marrón avermellado. Rizoma gabeador, carnoso e groso, alcanzando varios metros de lonxitude e 3,5 cm de diámetro. O talo é groso, sen follas, sen pelo e de cor vermello-rosada. As follas están dispostas nunha densa roseta basal, de cor verde escura, que se torna avermellada no outono. As flores son pequenas, regulares, sen brácteas, dispostas nunha inflorescencia apical grosa, paniculada e corimbiforme. O froito é unha cápsula seca elipsoidal con dous lóbulos diverxentes que se abren ao longo da sutura abdominal. As sementes, de ata 2 mm, son numerosas, oblongas, lisas, glabras e case negras.

HÁBITAT

O seu hábitat natural son os bosques e as zonas rochosas entre os 1100 e os 1800 m sobre o nivel do mar.

DISTRIBUCIÓN

Siberia, norte de Corea, partes de Mongolia e Rusia, e a rexión de Xinjiang na China. Introducida e cultivada nalgunhas partes de Europa e América do Norte.

CURIOSIDADES

Empregábase como substituto do té. Ten propiedades estimulantes, diuréticas e antiinfecciosas.